

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/9/2018
Identifikačné číslo spisu:	2018014394
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2018014394.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí konanom 18. decembra 2018 v Bratislave prejednal sťažnosť podanú odsúdeným W. Q. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc/15/2018, z 15. novembra 2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného W. Q. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave sťažnosťou napadnutým uznesením rozhodol o zamietnutí žiadosti odsúdeného W. Q. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné, aby súčasne splňal nielen formálnu podmienku (ktorú odsúdený splnil), ale aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenia môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd nemal pochybnosti o tom, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu preukazuje polepšenie, na čo nasvedčuje jeho hodnotenie riaditeľom ústavu pre výkon trestu.

Na druhej strane však mal za to, že odsúdený súčasne nespĺňa druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v možnosti vysloviť pozitívnu prognózu o tom, že v budúcnosti povedie riadny život. Nesplnenie tejto materiálnej podmienky vyvodil krajský súd z odpisu z registra trestov odsúdeného, z ktorého zistil, že odsúdený má sklony k páchaniu prevažne majetkovej a násilnej trestnej činnosti, od roku 2007 doposiaľ bol 5 krát súdne trestaný, trestnej činnosti sa dopúšťal nielen na území SR, ale aj na území cudzích štátov. Prihliadol aj na to, že v minulosti bol rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 3T/107/2013 zo dňa 30.08.2013 odsúdený za majetkovú trestnú činnosť na podmiennečný trest, pričom sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bolo mu nariadené trest vykonať. Pri hodnotení sklonov odsúdeného k

páchaniu trestnej činnosti prihládol krajský súd aj na tie odsúdenia, ktoré už má zahladené, a ktoré jednoznačne nasvedčujú na to, že ani výchovné tresty, ukladané mu v minulosti, nesplnili svoj účel, naopak, závažnosť jeho trestnej činnosti sa stupňovala.

Krajský súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nemožno bez akýchkoľvek pochybností predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, preto je v záujme dosiahnutia účelu trestu, aby odsúdený vykonal celý uložený trest, predpokladaný koniec ktorého je dňa 6.6.2019“.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas, a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený W. Q., ktorú doposiaľ neodôvodnil.

Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného W. Q. nie je dôvodná.

Najvyšší súd preskúmaním predloženého spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku. Nadriadený súd teda konštatuje, že krajský súd dospel k vyhláseného uzneseniu po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Rozhodnutiu krajského súdu o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vytknúť žiadnu chybu, či nedostatok, pričom odôvodnenie uznesenia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom dostatočne a presvedčivo, a preto najvyšší súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje.

Najvyšší súd poznamenáva, že podstatným pre rozhodnutie súdu v obdobných prípadoch, teda pri rozhodovaní o tom, či súd odsúdeného podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody, je posúdenie skutočnosti, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Dôležitým, nie však jediným podkladom pre rozhodnutie súdu je v tomto ohľade vyjadrenie riaditeľa príslušného nápravno-výchovného ústavu, v ktorom odsúdený uložený trest odňatia slobody vykonáva.

Najvyšší súd dodáva, že z chápania trestu ako účelového opatrenia vyplýva, že ak sa doposiaľ odpykanou časťou trestu už dosiahol účel sledovaný trestom, ďalší výkon trestu nie je potrebný. Zo správania odsúdeného počas výkonu trestu musí byť zrejmé, že sa polepšil do takej miery alebo spôsobom života preukázal, že ďalší výkon trestu nie je potrebný a páchatel'a možno prepustiť na slobodu. V tomto chápaní podmiennečné prepustenie neznamenaá ukončenie prevýchovného a resocializačného procesu, ale jeho pokračovanie v iných podmienkach. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnuté nielen to, aby odsúdený počas tohto výkonu svojimi nadpriemernými aktivitami skutočne a reálne preukázal polepšenie a snahu o nápravu, ale je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život.

Z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že „jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, v osobných veciach si udržiava primeraný poriadok, zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené. Sociálny kontakt udržiava s matkou, otcom, súrodencami, družkou a dieťaťom. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá...“.

Z bohatej kriminálnej minulosti odsúdeného W. Q. je však zrejmé, že takéto slušné správanie je mu vlastné len pod dozorom vo výkone trestu odňatia slobody. Okolnosť, že v minulosti už bol 5-krát súdne postihnutý a to aj na podmiennečný trest odňatia jasne dokumentuje, že odsúdený mimo dozoru a

dohľadu orgánov verejnej moci nie je schopný ani ochotný viesť riadny život a nepáchať trestnú činnosť. Navyše nemožno opomenúť, že menovaný od januára 2018 (kedy bol umiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov - 3.1.2018) až do rozhodnutia krajského súdu - do 15.11.2018 nezískal ani jednu disciplinárnu odmenu čo nenasvedčuje jeho nadpriemernej snahe o polepšenie, ktorá je základným predpokladom na pozitívne úvahy o prípadnom podmienenom prepustení. (V tomto smere teda najvyšší súd čiastočne koriguje úvahy krajského súdu). Najvyšší súd si v ostatnom osvojil závery krajského súdu a s ohľadom na to považuje napadnuté rozhodnutie za správne a zákonné.

So zreteľom na to zamietol sťažnosť odsúdeného W. Q. ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.